

verdient te heeten, moge blijken uit een der 20 Elegieën, die hij in zijne «Otia Hagana» aan Francius en Broukhusius wijdde en in 1702 uitgaf. De verre van nieuwe stof, een boodschap voor een geliefde, aan een duif opgedragen, is inderdaad op dichterlijke wijze door hem behandeld (1).

Hij ontving in 1702 een briefje om hem te bedanken voor de toezending van een poëtisch geschenk (natuurlijk zijne Otia Hagana), dat 1 Febr. van dat jaar uit Kensington, de residentie van Willem III, geschreven was door Govaart, Goverd of Godefridus Bidloo, lijfarts van den grooten koning, die nog in datzelfde jaar in zijne armen zou ontslapen (2).

Hij was med. doctor en professor anatomiae te 's Gravenhage, toen hij zijn dienst liet presentereen en verklaarde, dat hij «tot dienste vande Doctoren en Chirurgijns en Vroedvrouwen deser stad wel genegen soude zijn eenmael per week een publijcque Lesse over de anatomie en chirurgie inde Cappelle ofte andere publijcque plaetse te doen alsmede somwijlen een lichaem publice te anatomiseren.»

Burgermeesteren en Rekenmeesteren werden geauthoriseerd om met hem te contracteeren «tot meesten dienste ende minste kosten van dese stad» (3).

In 1688 was hij pas te 's Hage lector in de ontleed-

(1) Hierachter volgt eene proeve, ontleend aan Peerlkamp p. 492. Zie Bijlage B.

(2) Eigenaar van dit briefje is de Heer Unger; het is echter niet belangrijk genoeg om het te laten afdrukken.

In mijn «Een Rotterdamsch Athenaeum» heb ik over hem niet meer gezegd, omdat zijn voornaam, in het oorspronkelijke Resolutiënboek niet ingevuld, in het door mij toen gebruikte afschrift als N. was weergegeven.

(3) R. d. V. 20 April 1688.